

Джерело: [Буквоїд](#)

Якщо взяти роман-антиутопію, переколошматити (в хорошому значенні слова) його зроманом-вихованням, то ні мало, ні багато отримаємо «гарпію», точніше її серце. А якщо ще точніше, то «терпку, але до біса цікаву» книжку Марини Соколян, яку вона презентувала 31 травня на «Книжковому арсеналі».

«Серце гарпії» став для багатьох романом-несподіванкою, адже, крім легкого присмаку містики, від колишньої письменниці Соколян тут залишилося небагато. У романі йдеться про реальні речі, реальних людей, місцевість впізнавана, а це трохи різниться з її фантастичною манерою, до якої вже, можливо, встиг призвичаїтися читач (хоча в ранньому доробку можемо знайти ще дві цілком реалістичні книжки пані Марини). Проте такий експеримент тільки інтригує. Адже ті, хто встиг прочитати «гарпію», відзначають, книга про любов і смерть, наркоторгівлю і людські вади, про маніпуляції і шлях до успіху в великій корпорації. Дехто навіть коронує роман економічним детективом. Хоча сама авторка каже, що це історія про те, чого не треба робити, аби стати щасливим. Жартує, що психотерапевтам треба змінювати свої координати і ретельно переглянути книжковий ринок, для них там роботи знайдеться більше, ніж в приймальні зазвичай. Адже фантастика – це втеча за межі буденного світу. А від хорошого не втікають – тут і зарита собака (і для письменника, і для лікаря).

Українська «АНТИГарпія» має досвід роботи в сфері піару, хоча промоутером, як головна героїня роману Ярка, вона не працювала ніколи. У романі немає справжніх людей, справжніх випадків, є тільки події, у яких пані Марина виступала свідком чи

Написав Світлана Кравченко
П'ятниця, 14 червня 2013, 14:03

спостерігачем. Але каже, що для цієї історії їй вистачило життєвого досвіду, уточнювала тільки, як солити рибу (для попередніх книжок їздила до Ізраїлю, ходила в тир, «заглиблювалася» в кабалу). Орієнтувалася тільки на вподобання свого читача.

На питання, як не вигорати на роботі, рекомендує не зв'язуватися з «упирями». І не варто братися за ту справу, яка може вислизнути з-під твого контролю. Іноді для відновлення необхідна «внутрішня тиша». І тоді залишаються два шляхи до реабілітації – «через позитив» (налаштуватися на хороше) і «через злість» (виплеснути з себе весь негатив, щоб з'явилося місце для нової ідеї). А ще потрібна «моральна гнучкість» тим людям, які весь час працюють «на межі» (як Ярка, до прикладу).

Твір досить дидактичний і афористичний. Як відзначила куратор презентації, Макіавеллі поради би подібним життєвим сентенціям, звідки ж прийшов образ «упиря», в уста якого і вкладена основна мудрість книги та й, мабуть, життя? «Тричі коронована письменниця» цитує Сковороду з його твердженням про два людських серця – добре і зле. Каже, що зле в ній теж є, але вона його придушує чоботом совісті. А от всі тонкощі серця доброго і втілила в цей образ.

Марина Соколян зізнається, що дуже уважно ставиться до критики і вже чекає коментарів та зауважень. Вона навіть створила окрему папку для себе, де впорядкувала всі рецензії та відгуки на свої книжки. Бо критика насправді дуже важлива, без неї читач і письменник – «два окремі небесні тіла, які не перетинаються». Критика – це визнання твого існування, вся вона хороша, крім некрологів, звісно. Це теж копітка праця, вона вимагає таланту й об'єктивності.

У «літературні скандали» молода авторка намагається не встрявати – не любить борсатися в болоті. Але каже, якщо вже виникла неприємна ситуація, треба вміти гідно з неї вийти – не «годувати троля» і зберігати спокій.

Про продовження роману письменниця не думає, це не її фішка. Читацькі рекомендації враховує, але щоразу переписувати книжку вважає безглуздом, так і до шизофренії рукою подати.

У житті є мільйони засобів впливу, більшість – універсальних (як то гострий ніж чи атом),

Лібротерапія через антивиховання від Марини Соколян

Написав Світлана Кравченко

П'ятниця, 14 червня 2013, 14:03

треба знайти свою межу між добром і злом. І книжка має допомагати читачеві розібратися з цією межею. А основна технологія і для Ярки, і для нас – не робити зла. Для збільшення кількості правди у світі.